

Cuita el Sol, 2 de juny del 2007

Amigues i amics de la muntanya; que estimeu el paisatge benaurat d'aquestes terres i que admireu aquest bé de Déu de perfecció i de calma, sigueu benvinguts i benvingudes.

De ben segur que avui, en aquesta plaça d'Àreu, s'han aplegat bona part dels enamorats de la natura que volen, amb aquesta caminada corre-corrents fins al cim del Monteixo, retre un homenatge a la terra, en lletres majúscules.

Una cursa per a pregonar als quatre vents que pertanyem a la terra i que l'estimem tal i com és: generosa amb nosaltres i que només ens demana a canvi una mica de respecte i, potser també, un polsim de veneració davant de la seva incommensurable bellesa.

Suposo que haureu escalfat motors: els músculs dels vostres cossos altius i orgullosos davant del repte que ara esteu disposats a vèncer. Tractar de defugir l'ombra que us perseguirà durant tota la cursa no us serà gens fàcil. Les ombres són astutes i, a voltes, saben trobar les dreceres adients per a aconseguir allò que persegueixen.

Defugiu-la!, feu-li pam i pipa amb les puntes dels dits i correu, correu amb la llum de l'astre i no mireu endarrere, encara que en aquesta primavera florida, les roselles del camí us convidin a acaronar-les.

I que els deus us ajudin a assolir la meta que voluntàriament us heu marcat. En aquesta cursa no hi ha però ni guanyadors ni vençuts perquè el premi ja l'heu obtingut d'antuvi: Un paisatge que us somriu i que ahora us desafia.

I ara, amics i amigues, com diu el poema d'en Morera i Galícia: Amunt, amunt... ja ets dalt!. I ara si et sents d'àliga el cor, pren volada perquè ja ets a mig camí de l'infinit.

Que tingueu una bona cursa.

Marta Alòs, Altron 2007.

	Centre Excursionista de Lleida Comerç, 25 de Lleida (de dilluns a divendres, de les 19'30h. a les 22h.) Telèfon: 973-242329 - Fax: 973-234497 Correu.e: cel@cel.cat Web: www.cel.cat
---	--

Bona tarda, amics de la vall Ferrera i de totes les valls muntanyes del terra. Un any més em toca adreçar-vos unes paraules d'arena o un sermó, digueu-ne com vulgueu, abans de la gran desbandada cap al Monteixo.

Aquest any però, no només voldria adreçar-me als que esteu a punt d'actuar aquí a la plaça, sinó també als de fora de la plaça, organitzadors, firaires i tots els que han vingut.

Com tots sabeu, la cursa té el seu origen una la llegenda pallaresa que vaig recollir a Malpui, i que trobareu a la reproduïda a la revista del Centre Excursionista de Lleida, que us han donat amb la inscripció. A la revista però, només hi ha la versió més coneguda de la llegenda L'home que corria més que el sol. Hi ha una altre versió que diu així: (Us la l'explico molt resumida, no patiu, que ja se que esteu neguitosos per sortir)

Conten que quan el Quim de l'Aubac era petit, va arribar a Malpui la llum elèctrica. Un fet de cabdal importància ja que va suposar l'acabament definitiu de la guerra anomenada dels Mil Milions d'Anys. Em refereixo, ja ho sabeu, a la guerra entre les tenebres i la llum i si voleu, entre el dia i la nit, que des del principis del temps, des de la gran explosió del Big Ban s'havia entaulat a l'Univers. La nit va acabar per rendir-se, davant les poderoses armes inventades per l'home al servei de la llum, com la turbina elèctrica o la bateria dels automòbils. Quan el Quim es va fer gran, enyorava les nits fosques de quan era petit. La llum artificial no el deixava dormir i ja se sap que qui no dorm tampoc no somia. Avorrit de la vida, va baixar a Lleida, casualment el dia que en aquella ciutat celebraven la festa de Moros i Cristians. El Quim va pensar: Guaita, aquestos, que bé que s'ho passen!

Moros i cristians van lluitar durant segles a mata degolla, fins que guanyen els cristians. Llavors, els mateixos cristians van transformar l'antiga guerra en una mena de joc espectacle, en una festa cultural. Un cop l'any es disfressen de guerrers de cada banda, fan veure que lluiten entre ells, i així s'ho passen la mar de bé, tant els que actuen com els que s'ho miren.

El Quim va pensar que era una bona idea, això de convertir les antigues guerres en espectacles festius i culturals. Arribant a Malpui, va escriure una carta al president Bush, proposant-li que convertís la guerra entre moros i cristians que ell tot solet armat a l'Irak, en una festa espectacle. Esgrimia arguments filosòfics, (com ara, que la guerra és pròpia de civilitzacions primitives) i també arguments econòmics, per exemple, que els petards i el ketchup li sortien més barats que les bombes de fragmentació i la sang dels seus soldats. El Quim no sabia que el president Bush no llegeix mai, ni menys cartes de l'estranger. El Quim també va proposar a les autoritats del poble d'organitzar per la festa major, un joc espectacle en record de la antiga guerra entre la nit i el dia. I vet aquí l'origen autèntic de la Cuita el sol.

Aquesta versió de la llegenda desmenteix moltes de les afirmacions grandiloqüents que s'han fet anys enrere, algunes des d'aquesta tribuna. Per exemple, als participants a la cursa, se'ns ha comparat a una mena d'herois guerrers que sortim que lluitar contra les ombres del capvespre. Tots sabem que és fals, que la nit ja no existeix i que portem un frontal amagat a la motxilla. La Cuita el sol no és un lluita ,amics, sinó un joc espectacle, una festa que ja és tradicionals a la Vall Ferrera. Una festa, en la qual participen no només el que actuem, sinó els que ho organitzen, els firaires i els que senzillament s'ho miren. Bona festa doncs a tothom.

Pep Coll, Pessonada 2007.

	Centre Excursionista de Lleida Comerç, 25 de Lleida (de dilluns a divendres, de les 19'30h. a les 22h.) Telèfon: 973-242329 - Fax: 973-234497 Correu.e: cel@cel.cat Web: www.cel.cat
---	--